

DARRERE LA MÀSCARA

Un noi amb el nom d'Isaac està passant per una situació complicada. Li han diagnosticat una malaltia amb el nom de síndrome de Proteus, un dels símptomes són la deformació del rostre entre altres zones. La vida del protagonista és complicada, perquè afronta la malaltia davant d'un àmbit social poc obert.

- **Isaac:** És el noi que pateix la malaltia
- **Elisa:** És la seva veïna i la seva millor amiga
- **Aaron:** És un noi que serà l'antagonista de la història a mesura que passi la història.
- **Lluïsa:** És la mare d'Isaac.

ACTE 1: PRESENTACIÓ DE LA REALITAT

Escena 1: INTRODUCCIÓ D'ISAAC

A un hospital es troba Isaac, un noi de 16 anys; es troba a la sala d'espera amb la cara coberta per una bufanda. Acompanyat de la seva millor amiga Elisa, l'ambient és tens i silenciós

ISAAC: *(mirant un punt fix amb preocupació).* Què passa si no em reconec quan vegi el resultat? *(pausa).* Què passarà si la meua cara es converteix en alguna cosa... horrible?

ELISA: *(li agafa la mà)* Isaac... saps que això no importa. Ningú et jutja pel que tens, no es culpa de ningú La teua cara pot canviar, però no el que ets.

ISAAC: *(baixant la mirada).* Però, i la resta? Ells em jutjaran.

ELISA: Ells aprendran a veure el que jo veig, sempre seré aquí per tu. No estàs sol. *(Isaac assenteix lentament, però encara amb un rostre deprimit)*

Escena 2: DIAGNÒSTIC I PRIMER CONFLICTE

En la consulta l'Isaac està en una habitació petita amb la seva mare, Lluïsa. Un metge entra amb els resultats.

METGE: Isaac, després de les proves, podem confirmar que tens la síndrome de Proteus. Això vol dir que el teu cos experimentarà un creixement desmesurat en algunes zones. Pot afectar la teua cara, els ossos, entre altres coses.

(L'Isaac es queda en silenci, mirant a un punt fix. Lluïsa s'acosta a ell i li dona una abraçada)

ISAAC: *(amb la veu baixa i amb ganes de plorar).* Què vol dir això per a mi, mare?

(pausa)

LLUÏSA: Significa que la vida serà diferent, però tu segueixes sent el meu fill, i res d'això canviarà. Podem afrontar-ho junts, no estàs sol.

(Isaac no respon, però els seus ulls es comencen a veure llàgrimes que volen cura.)

ACTE 2: CONFLICTE CREIXENT

Escena 1. L'ENTRADA D'AARON

A l'escola d'Isaac, ell està assegut al pati, observant els seus companys de lluny, pensant que mai serà com ells. L'Aaron, un noi del seu mateix curs, s'acosta amb un somriure forçat.

AARON: *(mirant Isaac d'una manera burlesca).* Ei, tu ets Isaac no? He sentit parlar de la teva... "condició". Estàs bé?

(L'Isaac el mira sense respondre)

AARON: *(rient nerviosament).* Et fa... únic. Però no et fa por que la gent et miri rar?

(L'Isaac no respon i marxa lentament.)

AARON: *(cridant mentre l'Isaac marxa).* Ei Isaac, no marxis, de què tens por?, no mossego no soc com tu.

(Aaron somriu amb maldat)

Escena 2. LA TENSÍO SOCIAL

L'Isaac està a casa seva, mirant-se al mirall. L'Elisa entra a l'habitació i s'acosta a ell i veu la seva expressió de tristesa.

ELISA: Una altra vegada amb això? Isaac, no deixis que els altres t'afectin. La gent és molt superficial i estúpida

ISAAC: *(frustrat).* És que, Elisa, com vols que em senti quan tots em miren com si fos... diferent? No vull ser un circ.

ELISA: *(amb fermesa).* No ets un circ, Isaac. Ets Isaac.

(Elisa li somriu, intentant aixecar-li l'ànim.)

ACTE 3: RESOLUCIÓ

Escena 1. LA GRAN PROVA

Isaac ha decidit afrontar els seus companys de classe, fent una reunió per parlar sobre la seva malaltia.

ISAAC: *(amb la veu tremolosa al principi, però guanyant confiança a poc a poc).* Sé que alguns de vosaltres em veieu com un monstre. I jo també m'he sentit així de vegades, fins i tot a vegades m'ho crec. Però vull que sapigueu el que aquesta malaltia no em defineix. Soc l'Isaac, i encara que el meu cos canviï, segueixo sent el mateix.

(Els companys de classe escolten atentament. Alguns semblen sorpresos, altres amb una expressió empàtica.)

ISAAC: Només us demano que no em mireu com si fos una cosa estranya. No soc menys que vosaltres. Si un plau.

(Aaron, que estava a la part del fons, es creua de braços.)

AARON: Creus que tot canviarà només perquè parles dels teus problemes? La gent no et veurà igual, i això és alguna cosa que mai canviarà.

ISAAC: *(mirant-lo atentament).* No, Aaron. El que no canviarà és que no necessito la teva aprovació per ser feliç. No em preocupa el que pensis ni tu ni ningú. Vull ser feliç.

Escena 2. ENFRONTAMENT FINAL AMB AARON

Isaac, després d'haver tingut algunes dificultats amb l'actitud d'Aaron, decideix enfrontar-s'hi en un passadís de l'escola.

ISAAC: *(amb valentia, mirant-lo fix als ulls).* Aaron, no sé què és el que et fa gaudir de veure'm malament, però et puc assegurar que no deixaré que les teves paraules em facin caure. Ja no més.

AARON: *(somrient amb malícia).* Segueixes sent un perdedor i un monstre, Isaac.

ISAAC: *(respirant profundament).* No soc un perdedor. L'únic perdedor aquí ets tu. Perquè no tens ni idea del que vol dir ser fort. I jo sí.

(Isaac marxa. Aaron, per primera vegada, es queda sense resposta.)

ACTE 4: CONCLUSIÓ I CREIXEMENT PERSONAL

Escena 1. UN NOU COMENÇAMENT

Isaac està a la seva habitació, mirant una foto d'ell i Elisa quan eren més petits. Elisa entra i s'asseu al seu costat.

ISAAC: *(amb un somriure).* Crec que comencem a entendre el que em deies, Elisa.

ELISA: *(somrient, agafant-li la mà).* Sempre ho vaig saber, Isaac.

ISAAC: *(mirant endavant).* La meua cara potser canvi, però no el meu cor. I no deixaré que ningú em faci sentir menys per una cosa que no puc controlar.

ELISA: Això és tot el que importa. Tu ets tu.

(Isaac somriu amb confiança.)

FI